

Zaaknummer 2010-T876 B

25 juli 2014

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsoptvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

[naam],
hierna te noemen: aangeklaagde.

1. De procedure

Op 28 januari 2014 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager [naam] tegen aangeklaagde.
De KLAC heeft de overste van de Fraters Maristen geadviseerd de klacht gegrond te verklaren.

Aangeklaagde heeft bij brief van 6 februari 2014 (ingekomen op 7 februari 2014) een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 28 januari 2014.

Mr. C.E.J.M. Heerkens Thijssen heeft bij brief van 28 mei 2014 (ingekomen 30 mei 2014) namens klager gereageerd op het bezwaarschrift.

Op 27 juni 2014 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

Aangeklaagde stelt zich op het standpunt dat er algemene beginselen van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht zijn genomen. Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat de KLAC in haar advies onder punt 3 ten onrechte heeft opgenomen: *“Ter zitting heeft aangeklaagde nogmaals erkend dat het door klager gestelde seksueel misbruik heeft plaatsgevonden en daarvoor zijn oprechte excuses aangeboden, Het voorbehoud ten aanzien van de zaadlozing wordt dan niet meer gemaakt door aangeklaagde.”* De KLAC heeft voorts in haar advies onder punt 4.3 ten onrechte de term “afgetrokken” opgenomen. Aangeklaagde ontkent ten stelligste dat dit is gebeurd.

3. De ontvankelijkheid

De bijzondere kamer stelt het volgende vast:

- Aangeklaagde heeft bij brief van 6 februari 2014 aangegeven dat hij het niet correct vindt hoe een en ander is weergegeven in het advies van 28 januari 2014.
- De griffie van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK heeft bij brief van 24 februari 2014 aan aangeklaagde medegedeeld dat zijn brief van 6 februari 2014 zal worden aangemerkt als een bezwaarschrift.
- De griffie van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK heeft bij brief van 21 maart 2014 aan de juridisch adviseur van klager medegedeeld dat er geen bezwaar is ingediend tegen het advies van 28 januari 2014 en dat dit betekent dat het advies onherroepelijk is geworden.
- De griffie van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK heeft bij brief van 13 mei 2014 aan partijen medegedeeld dat er op 6 maart 2014 een gesprek heeft plaatsgevonden met mr. G.A.M. Stevens en mevrouw mr. L. Sanders en dat het Meldpunt naar aanleiding van dat gesprek er blijkbaar ten onrechte vanuit is gegaan dat aangeklaagde zijn bezwaar niet zou handhaven.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de door de griffie van het Meldpunt Seksueel Misbruik RKK veroorzaakte onduidelijkheid aangeklaagde niet mag worden aangerekend. Aangeklaagde is dan ook ontvankelijk zijn bezwaar.

4. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer overweegt dat de toetsing in een bezwaarprocedure beperkt is tot de grond dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen. De bezwaarmogelijkheid tegen een advies is dus niet gegeven om een nieuwe behandeling van dezelfde klacht mogelijk te maken. Zij kan evenmin leiden tot een integrale herbeoordeling van de door de behandelend kamer gegeven overwegingen met betrekking tot de feiten en omstandigheden die haar tot het oordeel hebben geleid dat al of niet aannemelijk is dat er seksueel misbruik heeft plaatsgevonden. De door de bijzondere kamer te verrichten toetsing kan dan ook slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen. Hetgeen de behandelend kamer daaromtrent heeft overwogen in het onderhavige advies kan deze toetsing doorstaan. Die kamer heeft haar oordeel over hetgeen is aangevoerd namens klager en aangeklaagde toereikend en op inzichtelijke wijze gemotiveerd. Niet gezegd kan worden dat de behandelend kamer, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot haar in het advies neergelegde oordeel heeft kunnen komen.

De bijzondere kamer stelt vast dat, blijkens de aantekeningen van de griffier, die voor de bijzondere kamer in deze bepalend zijn, tijdens de zitting van de KLAC op 9 januari 2014 door aangeklaagde is verklaard: *“Ik neem aan dat het gebeurd is zoals beschreven is”*. De bijzondere kamer is dan ook van oordeel dat de KLAC in haar advies in redelijkheid heeft kunnen overwegen dat het voorbehoud ten aanzien van de zaadlozing door aangeklaagde niet meer wordt gemaakt en er sprake is van aftrekken; hetgeen overeenkomt met de feitelijke handelingen zoals door klager in zijn klaagschrift is beschreven.

De bijzondere kamer komt, gelet op het vorenstaande, tot de slotsom dat geen sprake is van schending van enig beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling.

De bijzondere kamer zal het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

5. De beslissing

De bijzondere kamer:

- verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 25 juli 2014 door mevrouw mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, mr. H.J. Schepen en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.